

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5336

гр. София, 22.06.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в закрито заседание на 22.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

като разгледа дело номер **3715** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 19б, ал. 2 вр.

ал. 1 от Закона за митниците.

Образувано е след като делото е изпратено по подсъдност на АССГ с определение № 1022 от 12.04.2023 г. по адм. д. № 823/2023 г. на Административен съд Варна.

Предмет на разглеждане пред настоящия състав е жалба, подадена от С. И. Б., М. П. К., В. В. Ш., Г. В. С., В. С. В., В. В. К., Ю. П. Ч., М. А. С., всичките граждани на У., чрез адв. О. Д. А., против Решение рег. № 32 - 91885/09.03.2023 г. към Декларация за временно складиране /Д./ № 22BG002007002676U7/11.08.2022г., статии с №№ 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44, издадено от директора ТД Митница В.. С решението са отнети в полза на държавата и е постановена продажба стоки-леки автомобили по Д. № 22BG002007002676U7/11.08.2022г., статии с №№ 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44.

С молба с вх. № 17618 от 10.05.2023 г. от директора на ТД Митница В. е представена административната преписка във връзка с обжалваното по-горе решение, в което като адресат на акта е посочен Параходство „Български морски флот“ АД, представлявано от А. К., но не и жалбоподателите - С. И. Б., М. П. К., В. В. Ш., Г. В. С., В. С. В., В. В. К., Ю. П. Ч., М. А. С., всичките граждани на У..

Доколкото жалбата е подадена от лица, които не са адресати на оспорения акт съдът е указал на същите, че следва да обосноват правен интерес от оспорване на горепосоченото митническо решение.

В молба от 31.05.2023 г. адв. А. е изложил съображения относно наличието на правен интерес у жалбоподателите да оспорят митническия акт, като е приложил коносаменти и фактури, установяващи собствеността на процесните МПС цитирани в решението.

След извършена служебна проверка съдът установи, че по отношение на жалбоподателите - Г. В. С. и В. В. К. не са ангажирани доказателства за собственост на автомобилите. Представени са фактури, издадени в полза на Н. К. и Ю. С., които

обаче не сезирали съда с жалба. В тази връзка с разпореждане от 31.05.2023 г. съдът е предоставил възможност на жалбоподателите Г. В. С. и В. В. К. да обосноват правния интерес от оспорване на митническото решение, като представят доказателства за собственост на съответните автомобили.

В изпълнение на указанията на съда от адв. А. е депозирана молба от 21.06.2023 г., в която е обосновал правния интерес от оспорване на митническия акт, като е представил удостоверение за сключен граждански брак между Г. В. С. и Ю. В. С., както и между В. В. К. и Н. М. Б., декларация за имотно състояние на Г. С. с превод на български.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата, против решението е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 АПК, от лица, по отношение на които е налице правен интерес от оспорването му предвид следното:

Разпоредбите на чл. 120, ал. 2 КРБ, както и чл. 15, чл. 147, ал. 1 от АПК определят обжалваемост на всички административни актове, но при задължителното условие-обжалваният акт да засяга лицето, което го обжалва, т. е. същият да има пряк и непосредствен интерес от обжалване.

Според Решение № 5 от 17 април 2007 г. на Конституционния съд по дело № 11 от 2006 г., за да бъде предпоставка на легитимацията по чл. 147, ал. 1 АПК, интересът от оспорване трябва да е пряк и непосредствен. Този интерес трябва да е личен и пряк, защото с оспорването се цели да се премахнат или предотвратят настъпилите неблагоприятни последици от акта и постигането на положителни правни резултати. От обективна страна, съгласно чл. 56 от Конституцията на Република България, засягането на правата и законните интереси може да се изрази както в тяхното нарушаване, така и в тяхното застрашаване или в създаването на задължения. АПК регулира и възможността от обективна страна правната сфера на жалбоподателя да не е засегната към момента, но за в бъдеще да бъде засегната от действаща подзаконова правна норма.

Критерият за наличието на правния интерес е дали успеха на оспорването би породил благоприятни правни последици за неговите субекти, като евентуалната отмяна на акта, който има негативен характер, би довела до положителен ефект за лицата, водещ до постигане на по- благоприятно положение. В случая предвид представените писмени доказателства /фактури и коносаменти/ безспорно се установява, че всеки един от жалбоподателите е собственик на МПС, по отношение на който с оспорения акт е разпоредено да бъде отнет в полза на държавата. Налице е пълно съвпадение между името на собственика на МПС, марката и номера на рамата на съответния автомобил. От друга страна в хода на административното производство Параходство "Български морски флот" АД е заявило изрично, че не е получател на автомобилите, а е поело ангажимент само за превозването и декларирането на същите пред митница В..

С оглед изложеното, настоящият състав приема, че жалбата е процесуално допустима, като подадена от лица с правен интерес от оспорването на процесното митническо решение, доколкото с него се засягат техни права и законни интереси.

С жалбата против решението е заявено и искане за спиране предварителното му изпълнение. Изложени са подробни причини, даващи основание да се приеме, че предварителното изпълнение би могло да причини на оспорващите значителни и/или трудно поправими вреди. На първо място се изтъква, че жалбоподателите не са знаели, нито са предполагали, че автомобилите ще пристигнат в България, а не в У.,

О. и това става след започване на войната, както и няма как да са предвидили това за да вземат допълнителни мерки по повод митническите разпоредби на България и ЕС. Не малка част от това време оспорващите и семействата им са прекарвали в бомбоубежища и без електричество, вода, мобилна и каквато и да било връзка. Същите са принудени да направят допълнителни извънредни разходи, които не са били предвидени при закупуването на процесните автомобили, тъй като войната е принудила превозвача да разтовари автомобилите на пристанище Поти, Г., а после на пристанище В. - ферибот. Твърди се, че в съответните срокове въпреки военното положение жалбоподателите са опитали да намерят транспорт от България, а в последствие и автобуси със съответните украински контролни номера, но Митницата не е позволила неизвестно по какви причини да бъдат натоварени автомобилите. Ето защо считат, че са направили всичко възможно в определените срокове да вдигнат автомобилите, но след просрочването им, Митницата не е предоставила разумен срок за организиране на транспорта. На следващо място се изтъква, че стойността на автомобилите и направените разходи за транспорт представляват значителни суми за жалбоподателите, като за част от тях се оказва, че съответният автомобил е единствената му собственост в предвид факта, че до лятото на 2022 г. са живели в [населено място]. Част от получателите на тези автомобили са на военна служба и са участници в реални бойни действия или служители на държавни органи в У. - полиция и др.

Искането за спиране предварителното изпълнение на Решение рег. № 32 - 91885/09.03.2023 г. е основателно.

Според разпоредбата на чл. 19б, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за митниците решенията, с които се установяват митнически задължения и/или други публични държавни вземания подлежат на предварително изпълнение, като в случая не е налице изключението по чл. 221, ал. 2, ал. 3 с.з., т.е. в процесния случай предварителното изпълнение е предвидено по силата на Закона за митниците.

Допуснатото предварително изпълнение по силата на закона може да бъде спряно по реда на чл. 16б, ал. 4 АПК – по искане на оспорващия и при условията на чл. 16б, ал. 2 АПК, а именно: при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. В тежест на жалбоподателя е да посочи и установи пред съда обстоятелствата по чл. 16б, ал. 2 от АПК, при които спирането на изпълнението на акта е основателно – такива, които по значимост се противопоставят на онзи обществен интерес, заради който законодателят е допуснал предварителното изпълнение на административния акт по силата на закона.

Жалбоподателите изтъкват като основна причина за проявеното от тях бездействие наличието на форсмажор, предвид съществуващия в У. военен конфликт и свързаната с това невъзможност да напускат границите на страната си, както и значителната стойност на автомобилите, което се потвърждава и от приложения по преписката констативен протокол изх. № 32-48940/07.02.2023 г. /л. 49-50/ представен от ответника и въз основа на който е прието в оспореното решение, че процесните МПС имат търговска стойност и биха могли да бъдат реализирани приходи от продажбата им, както и че разходите за тази продажба биха били съизмерими със стойността им. Съдът приема за основателни тези твърдения, както и доводите за реална възможност жалбоподателите да понесат значителни и/или труднопоправими вреди, имайки предвид, че се касае за стоки – леки автомобили на значителна стойност.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, Административен съд-София- град, Трето отделение, 44 състав,

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Решение рег. № 32 - 91885/09.03.2023 г. към Декларация за временно складиране /Д./ № 22BG002007002676U7/11.08.2022г., статии с №№ 23, 24, 25, 27, 29, 30, 31 и 44, издадено от директора ТД Митница В., до приключване на производството по адм. дело № 3715/2023 г. по описа на Административен съд – София град с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: